

Anonymizované znenie

Preklad

C-522/21 – 1

Vec C-522/21

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

24. august 2021

Vnútroštátny súd:

Pfälzisches Oberlandesgericht Zweibrücken

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

18. august 2021

Žalovaný a odvolateľ:

MS

Žalobkyňa a odporkyňa v odvolacom konaní:

Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH

[*omissis*]

**Pfälzisches Oberlandesgericht
Zweibrücken (Falcký vyšší krajský súd Zweibrücken, Nemecko)**

Uznesenie

V právnej veci

MS, [*omissis*] Thür

- žalovaného a odvolateľa -

[*omissis*]

proti

Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH, [*omissis*] Bonn

- žalobkyni a odporkyni v odvolacom konaní -

[*omissis*]

o náhradu škody spôsobenej porušením práv k odrode rastliny

4. občianskoprávny senát Pfälzisches Oberlandesgericht Zweibrücken (Falcký vyšší krajský súd Zweibrücken) [*omissis*] [zloženie senátu] 18. augusta 2021

rozhodol:

- I. Súd konanie prerušuje.
- II. Súd podľa článku 267 ods. 1 písm. b) a ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predkladá Súdnemu dvoru Európskej únie nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

Je článok 18 ods. 2 nariadenia Komisie č. 1768/95 z 24. júla 1995, ktoré ustanovuje pravidlá poľnohospodárskych výnimiek pre potreby článku 14 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 o ochrane práv odrôd rastlín v spoločenstve v rozsahu, v akom možno za podmienok uvedených v tomto ustanovení žiadať minimálnu náhradu škody vo výške štvornásobku licenčného poplatku, zlučiteľný s nariadením Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám rastlín („základné nariadenie“), najmä s jeho článkom 94 ods. 2 prvou vetou?

Odôvodnenie:

I.

Účastníci konania, pokiaľ je to v konaní na druhom stupni ešte relevantné, vedú spor o náhradu škody podľa práva Spoločenstva na ochranu práv k odrodám rastlín pre nedovolené pestovanie.

Žalobkyňa je združenie majiteľov práv k odrodám rastlín organizované vo forme spoločnosti s ručením obmedzeným; tí jej zverili úlohu vykonávať ich práva na ochranu, najmä vo vlastnom mene uplatňovať právo na informácie a vymáhať platby.

Žalovaný je poľnohospodár a žalobkyňa sa od neho v konaní na prvom stupni domáhala okrem iného informácií o jeho pestovaní, pokiaľ ide o odrodu ozimného jačmeňa „KWS Meridian“ chránenú podľa práva Spoločenstva. V priebehu súdneho konania žalovaný najprv poskytol nasledujúcu informáciu o objeme spracovania vyššie uvedeného osiva v predchádzajúcich rokoch:

- hospodársky rok 2012/2013 24,50 metrických centov (1 q = 100 kg)
- hospodársky rok 2013/2014 26,00 q
- hospodársky rok 2014/2015 34,00 q
- hospodársky rok 2015/2016 45,40 q

Po tom, ako žalovaný zaplatil jednonásobok obvyklého licenčného poplatku (licenčný poplatok Z = 11,95 eura/q), ktorý by sa platil za licencovanú produkciu (pozri SDEÚ, rozsudok z 9. júna 2016, C-481/14, Hansson/Jungpflanzen Grünwald GmbH, [omissis] [zdroj vo vnútroštátnej literatúre] [ECLI:EU:C:2016:419]), vymáhaný žalobou ako náhradu škody (primerané odškodnenie) podľa článku 94 ods. 1 základného nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 za hospodársky rok 2015/2016 vo výške 537,75 eura (11,95 eura x 45 q), žalobkyňa listom advokáta z 26. novembra 2019 žiadala zaplatenie d'álšej náhrady škody vo výške 2 151,- eur (štvornásobok paušálneho licenčného poplatku za hospodárske roky 2013/14 a 2014/2015 zakaždým so započítaním dodatočne zaplateného jednonásobku licenčného poplatku vo výške 310,70 eura a 406,30 eura = 932,10 eura a 1218,90 eura) a vo výške 1613,25 eura (štvornásobok paušálneho licenčného poplatku za hospodársky rok 2015/2016 so započítaním jednonásobku licenčného poplatku) podľa článku 94 ods. 2 základného nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 v spojení s článkom 18 ods. 2 (vykonávacieho) nariadenia Komisie (ES) č. 1768/95 z 24. júla 1995.

V konaní na prvom stupni žalovaný spochybnil oprávnenosť tejto d'álšej žiadosti o platbu.

Zastával názor, že zaplatením jednonásobku licenčného poplatku namiesto poplatku za pestovanie [článok 5 ods. 5 (vykonávacieho) nariadenia Komisie (ES) č. 1768/95 z 24. júla 1995 v spojení s (vykonávacím) nariadením Komisie (ES) č. 2605/98 z 3. decembra 1998] bola majiteľovi práv k odrode rastliny dostatočne

kompenzovaná škoda, ktorá mu vznikla jeho nedovoleným správaním. Dodatočná paušálna „sankčná náhrada škody“ nie je zlučiteľná s judikatúrou SDEÚ.

[*omissis*] [zloženie senátu] [(Landgericht] Kaiserslautern (Krajinský súd Kaiserslautern, Nemecko) konečným rozsudkom zo 4. decembra 2020 vyhovel naposledy podaným žalobným návrhom, s výnimkou sumy vo výške 0,25 eura. Na odôvodnenie priznania dodatočnej náhrady škody je v rozsudku uvedené jednoznačné slovné znenie článku 18 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 1768/95 z 24. júla 1995.

Proti tomuto rozsudku smeruje procesnoprávne bezproblémové odvolanie žalovaného, ktorým ďalej sleduje cieľ zamietnutia žalovaných paušálnych súm náhrady škody s prirátaním úrokov.

Žalovaný zastáva stanovisko, že ustanovenie článku 18 ods. 2 (vykonávacieho) nariadenia Komisie (ES) č. 1768/95 z 24. júla 1995 nie je zlučiteľné s normatívmi v článku 94 ods. 2 základného nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 a preto ho Súdny dvor Európskej únie musí vyhlásiť za neplatné. Článok 94 ods. 2 základného nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 sa totiž nemá chápať tak, že v prospech majiteľa práv k odrode rastliny dovoľuje stanovenie paušálnej sankčnej náhrady škody, v tomto prípade vo forme štvornásobku licenčného poplatku. Rozsah náhrady škody, ktorú treba podľa článku 94 ods. 2 prvej vety základného nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 zaplatiť, musí naopak čo najviac zodpovedať škode, ktorá majiteľovi práv k odrode rastliny skutočne a isto vznikla porušením jeho práv.

Žalobkyňa naproti tomu obraňuje rozhodnutie krajinského súdu, ktoré považuje za správne.

Podľa jej právneho názoru článok 18 ods. 2 (vykonávacieho) nariadenia Komisie (ES) č. 1768/95 z 24. júla 1995 nie je v rozpore s normatívmi článku 94 ods. 2 základného nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 a norma je v súlade aj s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie. Stanovenie paušálnej minimálnej škody vo výške štvornásobku licenčného poplatku za výrobu množiteľského materiálu chránenej odrody rastliny predstavuje vzhľadom na predpoklad opakovaného úmyselného nedovoleného porušenia práv majiteľa práv k odrode rastliny žiaducu a rozumnú kompenzáciu záujmov.

II.

Senát ním prejednávané odvolacie konanie prerušuje a podľa článku 267 ods. 1 písm. b) a ods. 2 ZFEÚ predkladá Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku formulovanú v bode II. výroku tohto uznesenia.

Podľa právneho posúdenia vykonaného odvolacím súdom závisí rozhodnutie o odvolaní žalovaného výlučne od toho, či je ustanovenie článku 18 ods. 2 (vykonávacieho) nariadenia Komisie (ES) č. 1768/95 z 24. júla 1995 platné alebo nie.

Určenie paušálnej minimálnej škody vo výške štvornásobku licenčného poplatku, ku ktorému Komisia pristúpila v tomto ustanovení, by mohlo byť v rozpore s hlavnými zásadami článku 94 ods. 2 prvej vety základného nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 a preto ničotné.

V prospech toho možno uviesť, že už článok 94 ods. 1 základného nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 slúži na kompenzáciu výhody získanej porušovateľom (neprivilegovaný poľnohospodár v zmysle článku 14 tohto nariadenia), ktorá zodpovedá sume vo výške jednonásobku licenčného poplatku (primerané odškodnenie). V tomto kontexte by sa článok 94 ods. 2 prvá veta základného nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 mohol chápať v tom zmysle, že majiteľ práv k odrode rastliny má mať v prípade úmyselného alebo nedbanlivostného porušenia nárok na náhradu ďalšej škody (len) v prípade, že túto škodu môže konkrétne preukázať.

Podľa mienky vnútroštátneho súdu doterajšia judikatúra Súdneho dvora Európskej únie poukazuje na to, že s článkom 94 ods. 2 prvou vetou základného nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 nie je zlučiteľné normatívne paušalizovanie minimálnej škody – v protiklade s právnou úpravou vytvorenou v článku 18 ods. 2 vykonávacieho nariadenia Komisie (ES) č. 1768/95 z 24. júla 1995 (pozri SDEÚ, rozsudok z 9. júna 2016, C-481/14, Hansson/Jungpflanzen Grünwald GmbH, [omissis] [zdroj vo vnútroštátnej literatúre] [ECLI:EU:C:2016:419], body 32-34; SDEÚ, rozsudok z 5. júla 2012, C-509/10, Saatgut/Geistbeck, [omissis] [zdroj vo vnútroštátnej literatúre] [ECLI:EU:C:2012:416,], bod 39).

Vzniká preto otázka formulovaná v bode II výroku tohto uznesenia, na zodpovedanie ktorej je výlučne príslušný Súdny dvor Európskej únie. Vykonávacie nariadenie, ktoré bolo vydané na základe splnomocnenia v základnom nariadení, sa totiž nesmie odchyľovať od ustanovení tohto základného nariadenia a v prípade rozporu musí byť vyhlásené za neplatné (pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 2. marca 1999, C-179/97, Španielske kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev [ECLI:EU:C:1999:109]).

[omissis]

[podpisy a overenie]